

Çad'daki Araplar

Kimi kişiler 'Arap' sözünü duyarken, akıllarına siyah tenli, kara adamlar geliyor. Ama bu yanlış, 'Arap' sadece anadili arapça olan bir kişi demektir. Çad gibi orta Afrika devletlerinde de durum tam terstir: Araplar beyaz tenlidir, asıl Afrikalılar da negerdir (zenci).

Çad devleti Bulgaristan'dan 12 kat ve Türkiye'den 2 kat büyük olduğu halde, orada sadece 10 milyon kişi yaşıyor. Onlar da 200'den fazla ayrı halklardandır. Araplar bunların arasında en büyük gruptur: 1,5 milyon kişi. Yüzyıllar önce hem Yemen'den, hem de Mısır'dan oraya göç etmişler. Çoğu göçebe ya da yarı-göçebe çobanlardır. Deve, inek ve keçi sürüleri var. Tahta direkleri üzerine deriler ya da naylon gerdirip çadır kururlar. Başka Araplar yerleşik olarak yaşarlar: hasır ya da kerpiç evlerinde yaşayıp çiftçilik ya da ticaretten geçiniyorlar.

Erkekler uzun kaftanlar giyiyorlar, kadınlar da uzun elbiseler giyiyip kısa başörtüleri takarlar. Çarşıya çıkarken de, uzun kumaş sargıları giyiyorlar. Bir yere gitmek için en çok eşekler, develer, beygirler ve öküz arabaları, tekerlekleri ve en çok kendi ayaklarını kullanırlar.

Çad'daki Araplar arapça konuşurlar, ama kendi dialektleri var. O zaten Çad'da bütün halkların arasında en çok kullanılan ortak dilidir. O da müjdenin yayılması için önemlidir: en birinci yerde arapça konuşulması lazım.

Çad'daki Araplar çoğunkla Sunni müslümandır, ama aralarında türlü çeşit öğretişleri tutan gruplar var. Ve her yerde olduğu gibi, halk, çok ince bir kat müslünalığın altında

kendi inançlarını devam ettiriyor. Halk bir yandan namaz kılıyor, Ramazan ayında oruç tutuyor, bütün müslüman bayramlarını kutluyor, ama gene de muskalara güveniyor, onları kötülük, cinler hastalıklar ve nazardan korusunlar diye. Arapların hayatı zaten korku doludur. Gündelik yaşamın problemlerini çözmek için halk sık sık 'marabut' denilen hocalara başvuruyor. O da saklı bilgilere sahip olup cinlerin dünyasıyla kontakt kuruyor.

Çad'daki Arapların arasında şimdiye kadar ancak çok az kişi Rab İsa'yı kabul ettiler.. Ama son senelerde birkaç yerde ruhsal uyanışlar oldu. Siyah tenli imanlılar, arap müslümanlardan uzak hatta kimi yerde korku içinde yaşarlar. Zaten onlar için Araplara İsa için şahitlik yapmak kolay değildir.

Arapça'nın Çad dialektinde İncil tercümesi vardır; yalnız tercümenin kalitesi düşüktür ve sadece Latin harfleriyle yazılmıştır; ama Arapların arasında onu sadece çok az kişi onu okuyabilir. Kaldı ki, halkın 90% zaten okuma yazmayı bilmiyor.

Son senelerde gittikçe daha fazla imanlı, gerek Çad'ın içinden, gerek yabancı devletlerden, Çad'daki Araplara müjdeyi yaymaya çalışırlar. Gündelik yaşamda kişiler konuşup müjde için açık kapılar bulurlar. Onlar için gittikçe daha kolay oluyor, kendi inançları hakkında konuşsunlar. Kişiler broşürler ve kasetler seve seve alırlar. İsa filmin gösteriyle ve radyo yayınları halkın ilgisini çekerler.

Bütün Kutsal Kitap'ın tercümesini yapan birkaç grup da işlerine başlamışlar. Kutsal Kitabın kimi parçaları broşür olarak basılıp dağıtılmıştır. Her sene İncil ayetlerini taşıyan kalenderler (takvimler) de dağıtılıyor.

DUA KONULARI:

- Rab Kutsal Kitap tercümesini bereketlesin, daha sonra da onun dağıtılmasını hızlandırsın.
- İmanlılar fırsat bulsunlar, daha fazla audio kastler ve radyo programları yapsınlar ve yaysınlar.
- Rab göçebelerin arasında çalışacak olan işçiler çıkarsın ve Kutsal Ruh bütün devlette daha fazla işlesin.
- Kişiler artık tek tek değil de, bütün aileler olarak Rabbe gelsinler ve bu yolda ev toplantıları kurulsun.